

יביע אומד

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 305

פרשת תצוה

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מדין

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

תקשרת זוגית

לגברים, יכול להיות שהנשים גנבו מתחת לשלחן.

לפעמים חושב האדם לעצמו - 'מה יש לה... היא אוהבת לדבר... ולדבר... בלי סוף! אני שואל אותך, רבוננו של עולם! למה? למה אתה נותן לי אשה שאוהבת לדבר? לא היה עדיף שאני אבוא הביתה, אומר - 'שלום! ערב טוב! אכל ארוחת ערב, הילדים בסדר? מה צריך לקנות? מה צריך לעשות? תהיי בריאה. שלום להתראות'... מה אני צריך לדבר? מדוע כל דבר היא אומרת לי 'בוא נדבר על זה', לא דברת אתי מספיק? מדוע?

אנחנו צריכים אנו לדעת עד כמה שזה חשוב בשבילנו - הגברים דוקא, כי מה שהאשה צריכה זה הדבר הטוב ביותר בשבילנו, שקשאתה מדבר, אתה בעצם מעניק לשני ממשוהו שקשה לך לתת, לשבת, להקשיב... לפעמים זה קשה מאד. כל אשה בעולם זקוקה לבעל שיִדבר אתה, ומי שלא עושה את זה עם אשתו, בסוף ישלם על זה ובגדול.

אין קצור דרך בחיי נשואי

יום אחד עברה אשתך איזו שהיא מועקה בעבודה שלה, היא באה ורוצה לספר לך, ואתה... 'גאון' - הצלחת לעשות כל מיני דברים להפטר ממנה היום, ולא שמעת את הצרות שעברו על אשתך בעבודה. מה אתה מרגיש? שאתה גאון. הצלחת להפטר. אינך רוצה לשמע. אבל, אתה תשלם על זה אחר כך...

משהו חסר לצד השני, ואותו אתה חייב למלא.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

הבעל והאשה חייבים לדבר יחד לפחות עשר עד עשרים דקות ביום.

הזכיה!

עיני האשה נשואות לאהבת בעלה: האשה רוצה לספר לבעלה את מה שעבר עליה. עברו עליה דברים קשים במהלך היום - בעבודה, עם הילדים, הילדים לא עשו שעורי בית, קשיים עם השכנים, עם האכל. כל מיני דברים שעברו עליה... היא מצפה ומיחלת להגע שבעלה יגיע והיא תספר לו את זה.

בגגע שאשה מספרת לבעלה את מה שעומד לה על הלב - היא משררת לחצים, היא מוציאה זאת החוצה, וכך יש לה מקום למלא מחדש. יום אחד שהיא לא דברה עם בעלה ולא שחררה, למחרת היא סוחבת את מה שהיה גם אתמול... בסופו של דבר היא מגיעה לידי כעס, עצבות ודברים לא טובים.

לכן מוטל על כל אחד לשוחח בכל יום עם אשתו... אין כזה דבר 'אין לי פנאי'...אמנם זה קשה, זה לא קל, אבל זו נקראת 'אהבה' - אהבה אמיתית לקב"ה... אם אתה רוצה לעשות טוב לבנים שלך, סימן שאתה רוצה לעשות טוב לקב"ה.

קצור דרך

אומרת הגמרא (קדושין מט:): "עשרה קבין [מדת נפח] של שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו נשים, ואחד נטלו כל העולם כלו". (יש טוענים שבדור שלנו גם את האחד שנשארו

חדר האוכל שבדרך...

03-8000770

זמני מניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח אזור התיים

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
17:07	17:04	17:04	17:07
17:59	17:56	17:56	17:59
18:36	18:32	18:33	18:35

בירושלים: לנחהגים 40 דקות 16:47

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה זוסק זצוק"ל

מי זכה מקום ראשון?

בחדש אלול תשט"ו, זכה ספרו של מרן שו"ת "יביע אומר" חלק א' בפרס הרב קוק שעל ידי עיריית ת"א-יפו. בנימוקי הרבנים הגאונים ועדת השופטים לפרס - רבי שלמה יוסף זיין זצ"ל, הרב שמואל ברוך ורנר זצ"ל, והרב יונה מירקין זצ"ל, הם מתייחסים במפורש למוצאו של המחבר, ואינם מסתיירים את התפעלותם מכך: "...רגילים לחשוב שהתורה הלכה ונתדלדלה מהעדה הספרדית, ירד קרנה, פנה זיוה הדרה וכבודה. ולא היא, נר האלוקים טרם יכבה בין אחינו הספרדים, וכפעם בפעם אנו פוגשים אותם ביצירות ספרותיות תורניות. מהמעולה והחשוב שביצירות אלה הוא הספר שלפנינו 'יביע אומר'. צעיר לימים הוא המחבר, וכבר נתפרסם לגדול בתורה, וכבר הספיק לשמש לראב"ד בקהיר שבמצרים, ואחר כך חבר בית הדין בפתח תקווה... הספר 'יביע אומר' שלפנינו הוא שו"ת בשני חלקי הש"ע... מיוחד במינו הוא מחברנו בבקיאותו המפליאה, לכל פרט ולכל קו מהעניין הוא מביא המון מקורות מהראשונים והאחרונים, וכל ספרי השו"ת בין של הספרדים ובין של האשכנזים גלויים ופתוחים לפניו... ראוי הוא המחבר להכרה והוקרה בדמות 'פרס הרב קוק'..."

(מתוך החזון והמהפכה)

שאלות ותשובות
מאת הרב יצחק כהן שליט"א

שאלה: מה מברכים על טורטייה?

תשובה: ברכת הטורטייה המוציא לחם מן הארץ מפני שהעיסה שלה עבה כלחם וגם נעשת לשובע ולא לקינוח, (עיין מרן ס"י קס"ח ס' ח ועיין עוד הליכות ברכות עמ' רעג).

שאלה: האם זה נכון שאם מחלל שבת פתח בקבוק יין הרי הוא אסור בשתיה?

תשובה: מחלל שבת ברבים אוסר את היין רק אם נגע ביין עצמו או שמזג מהיין, שאז אוסר את מה שמזג (ומה שנשארו בבקבוק, מותר). ובדרך כלל שאדם פותח את הבקבוק הוא אינו נוגע ביין עצמו ולכן מעיקר הדין מותר, ומכל מקום נהגו להחמיר ששומר שבת יפתח את הבקבוק, אבל בדיעבד שכבר פתח מותר לשתות ורק מה שמזג אסור (עיין ברמ"א יור"ד סי' קכד סעי' כד; יבי"א ח"א יור"ד סי' יא אות כא).

שאלה: הציעו לי תמורת 5,000 שקלים להיות סנדק ורציתי לדעת אם מותר לי לתת את הכסף מכספי מעשרות?

תשובה: אם האדם שהציע לך ראוי לקבל מעשרות, דהיינו שהוא אדם שצריך עזרה מבחינה כלכלית, כתב הטורי זהב שמותר לתת לו מכספי מעשר אע"פ שיש לו בזה טובת הנאה, וכל זה בתנאי שאם לא יתן מכספי מעשר אזי יפסיד המצווה, דהיינו שאין אפשרות לתת לו מכספים שאינם מעשרות (ט"ז יור"ד סי' רמט סק"א).

שאלה: מי שנתקע סמוך לשבת בכביש מהיר האם יעצור בצד או שיכול לנסוע עד שיגיע לעיר?

תשובה: צריך לדעת שלעשות שבת שלימה בשולי הכביש מהיר הרבה פעמים יש בזה חשש פיקוח נפש (בפרט עם ילדים), ולכן אם יש אפשרות לעצור בצד את הרכב וללכת בצורה בטוחה עד למקום ישוב כך יעשה, ואם לא, יסע עם הרכב עד שיוכל לעצור במקום בטוח (ויכבה אותו בשינוי אם חושש שיתקשרו למשטרה על הישארות הרכב מונע וכדו'), ואז יכול ללכת בתוך הישוב לחפש איפה לעשות שבת (עיין הלכה ברורה ס"ס רסו).

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

הזכמת הרופא

הנביא מתאר כיצד דן דוד המלך עם חיילי שאול מה יתן המלך למי שיתנדב להילחם עם גוליית. החיד"א ('חומת אנך' שמואל א יז, כה-כז) מפרש את הדיון, דוד המלך חשש, שהמלך מציע שכר מופקע עבור מי שיכה את גוליית, אך אינו מתכוון לקיים את דבריו, משום שאין צורך להציע שכר מופקע כדי שימצא מיישהו שיתנדב להכות את גוליית, ומחובתו של העם לעשות מעשה ולהסיר את האיום מעל ראשיהם, והשכר המופקע שהציע המלך, נועד לעורר בלב האנשים את הרצון לאזור עוז ולהכות את גוליית, וכעין זה כתב הרמב"ן (יבמות קו ע"א) שאם רופא מסרב לתת תרופה לחולה הזקוק לעזרתו, יכול החולה להציע לרופא סכום מופקע עבור התרופה, ולאחר שיקבל את הטיפול הרפואי אינו חייב לשלם לרופא את הסכום המופקע שהציע לו, אלא עליו לשלם שכר רפואה רגיל כמקובל בשוק, משום שמחובתו של הרופא לתת לחולה את התרופה לה הוא זקוק, וסירובו היה שלא על פי דין, ואולי כך גם סבור שאול המלך? והאנשים השיבו לדוד, שיש הבדל מהותי בין אם מציעים לרופא שכר מופקע עבור תרופה, שעל כך יכול לחזור בו מהסכום המופקע שסוכם, לבין אם

אדם מיומן כדוגמת גוליית, כך שהעיונות ביניהם נועד מראש לכישלון.

וצריך להבין, כיצד העז אליאב לכנות את דוד המלך בביטוי קשה של "רע לְבָבְךָ", והרי מעשה זה היה לאחר שמשח שמואל הנביא את דוד למלך במעמד כל אחיו, ובוודאי שליבו זך וטהור לפני ה' יתברך, ועוד, שהיה עליו לנהוג בדוד בכבוד מלכות? ואולי ניתן לבאר על פי דברי ה'חומת אנך' (שמואל א יז, יג-יד) שכתב, שדוד המלך המשיך להתנהג בביתו כאילו לא אירע מאומה, ולא התגאה להיותו מלך, ולכן נותרה התחושה בבית, שאליאב ואחיו הם הגדולים, ודוד הוא הקטן שמכבדם וחולק להם כבוד, ולכן, למרות שבידיעה כולם ידעו שדוד הוא המלך אך בחוויה הוא נותר האח הקטן, ודברים אלו רמוזים בפסוק (שמואל א יז, יד) "וַיִּדְדֵן הוּא וַיִּקְטֹן", וביארה הגמרא (מגילה יא ע"א), שזהו ביטוי לענוותנותו של דוד המלך, שהיה מקטין את עצמו, ולכן כאן התבטא אליאב כאח גדול המוכיח את אחיו הקטן, ודוד השיב לו בדרך של כבוד כפי שראוי להשיב לאח גדול, ולעניין כבוד המלכות, נראה שאליאב לא היה חייב לנהוג בדוד בכבוד מלכות, אף על פי שהיה משוח למלך, משום שעדיין היה שאול מלך על ישראל ולא החלה מלכות דוד.

רופא דורש שכר רב עבור 'חוכמתו בהכנת התרופה', שעל כך אין אפשרות לחזור ממנה שסוכם, אפילו שמדובר בשכר מופקע, משום ש'חוכמתו של הרופא' אין גבול לשוויה, וכך גם במלחמה מול גוליית, הדבר דורש חוכמה ותחבולה, ורק בתכסיסי מלחמה ניתן לנצח, לכן כל סכום שיקבע אינו נחשב שכר מופקע, ועל המלך חלה החובה לעמוד בדיבורו.

אליאב חס על היין של דוד

הדיונים שדן דוד עם האנשים עררו את זעמו של אליאב אחיו הגדול, שהבין שרצונו של דוד להילחם בגוליית, וראה בכך כפעולה חסרת סיכוי, ולכן כעס על דוד, כשהוא מטיח בו מילים קשות (שמואל א יז, כח) "אֲנִי יִדְעֵתִי אֶת זִדְנְךָ וְאֶת רֵעַ לְבָבְךָ כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמִּלְחָמָה יִרְדְּתָה", אליאב אף טען לדוד שהוא חסר אחריות, בכך שנטש את הצאן במדבר, אך דוד הגיב בתמימות, שבסך הכל דיבר על הנושא ולא עשה מאומה, ומפני כבודו של אליאב, פנה משם דוד למקום אחר, והמשיך לדון עם האנשים על חירופיו של גוליית ועל הצעתו של המלך, עד שבשלב מסוים נשמעו דיבוריו של דוד לפני אנשי שאול, שהבינו שדוד המלך מעוניין להילחם בגוליית (כפי שהבין אליאב), והביאו את דוד לפני שאול, כשראה שאול את דוד לא היה מעוניין לשלוח אותו להתמודד מול גוליית, מאותה הסיבה שטען אליאב, שדוד הוא נער, ואינו יכול להילחם עם

לְרִכִּישַׁת סִפְרֵי הַרֵב אֱלִיהוּ עֶמֶר:
'מַעֲבָר לְסַגְלָה' עַל הַזְרַע שִׁמְשׁוֹן.
'הַמֶּלֶךְ דָּוִד' עַל סֵפֶר שְׁמוּאֵל א.
הַכְּנִסוּ לִי: אופקים בוקס או בַּנִּיד
055-67-25-138

היכן להשקיע

שמון זית זך כתיבת למאור (כ.נ. ב)

בנוהג שבעולם שבשמון הצלול הזך והנקי, אדם מבשל ומתבל מאכלו, ואילו בשמן הגרוע מדליק את נרו. מעניין הדבר, שבבית המקדש היה בדיוק ההפך: למאור השתמשו ב"שמון זית זך כתיבת", ואילו למנחות שזה בחינת מאכל, לא הקפידו שיהיה זך (ענין מנחות פ"ו ע"א).

ציורי זה - כותב הגאון רבי ברוך אברהם טולידאנו זצ"ל מחכמי מקנאס בספרו "אמרי ברוך" - מלמדנו את המשקל שיש לתת לעניינים רוחניים מול הדברים הגשמיים.

פעמים רבות, בענייני העולם הזה, אדם דואג שיהיה לו את הנוח והטוב ביותר - שמן זית זך ללא שום פגם ומחסור, אך בענייני הרוחניים מסתפק הוא במועט, ואינו מתאמץ להגיע לזך ביותר. באה התורה ללמדנו שאין לעשות הטפל לעיקר, ואדרבה, בענייני הרוחניים על האדם לדאוג לעשות הטוב ביותר ולא יקמץ כלל, ואילו בצרכי גופו העראיים, אין להקפיד, וראוי לקמץ בתענוגות ככל האפשר. וכבר אמרו באבות דרבי נתן (פרק כ"ח): "אמר רבי יהודה ברבי אלעאי, כל העושה דברי תורה עיקר ודרך ארץ טפל, עושים אותו עיקר בעולם הזה, אבל העושה דרך ארץ עיקר ודברי תורה טפל, עושים אותו טפל בעולם הזה".

*

לעניינים הרוחניים יש חשיבות פי כמה וכמה על פני העניינים הגשמיים, כי ענייני הרוח הם נצחיים ואילו ענייני הגשם העראיים, וממתי אדם משקיע על דבר חולף?

המשיל זאת הצדיק רבי נסים יגן זצ"ל, לאדם שהמתין בתחנה לאוטובוס, וכשה הגיע, ביקש מהנהג שיפתח לו את הדלת האחורית. סבר הנהג שמבקש הוא להכניס עגלה, אך להפתעתו גילה כי אותו אדם החל דוחף אל תוך האוטובוס בסיוע שני אנשים, לא פחות ולא יותר מאשר מקרר ענק.

מעצמת המטען החריג, האוטובוס התנדד מעט על מקומו, ובטרם התעשת הנהג, הם כבר הספיקו להעלות לתוך האוטובוס גם תנור-אפיה, ולאחריו בזריזות וביעילות גם מדיח כלים ומיקרוגל.

הנהג קם בבהלה ממקום מושבו, ורץ אליהם בזעם. כעסו גבר כאשר הבחין מזווית עינו בערמה גדולה של רהיטים כבדים אותם מתכוון האיש להכניס לאוטובוס.

"מה קורה פה? תעצרו מיד!" רתח הנהג "לא הבנת! אתה מנסה לעשות הובלה על חשבון 'אגד'?"

"מה פתאום הובלה?" היתמם האיש. "אז מה זה?" הצביע הנהג כשעיניו יורות זיקים לעבר החפצים שגדשו מחצית מהאוטובוס. "אני פשוט נוסע למשך חצי שעה", הצטדק אותו אדם, "ואני זקוק למים קרים לדרך, אוכל חם, כלים שטופים וכו'". הוא אף הורה באצבעו על כל חפץ ורהיט, ופירט לנהג מדוע הינו זקוק לו בנסיעה...

אמנם התיאור על אותו אדם מעלה גיחוך, אך בלי לשים לב אנו מתנהגים פעמים רבות בדיוק כמו אותו נוסע! מסענו בעולם הזה נמשך זמן קצר יחסית לעומת חיי העולם הבא, ובכל זאת אנו משקיעים על חיי העולם הזה, כאילו אנו הולכים לחיות כאן לנצח.

*

יהודי עם הארץ ניגש אל רבנו האיש מצליח זצ"ל ובנימת בקשה שאל: 'רבי, אולי תוכל לסייע בידי להשיג עבור בני החוגג בר-מצוה, תפילין ישנות במחיר מוזל?'

החליט רבי מצליח לענות לאב בשנינות, אשר תגרום לו לערוך חשבון נפש אמיתי עם עצמו, ולחשוב פעמיים על משמעות כניסתו של בנו לעול תורה ומצוות...

"אמור לי יהודי יקר", התעניין הרב "את חליפת בר המצוה שלו הנך קונה מיד-שניה?". נעלב, הניח האיש ידו על לבו ואמר: "חס וחלילה!". מיד ענה הרב נוקבות: "ואת התפילין לא 'חס וחלילה!' את זה אפשר לקנות ישן?!" (בערבית זה נשמע חריף יותר: האיש ענה "לא יקדרר עליה!", ורבנו השיב "והתפילין יקדרר?!").

ויכלם האיש וידום.

(מתוך אוצרותינו)

המשקפיים שלי

באנה נחשב כולנו ביחד, מה רע לי שטוב לחברה? למה זה בכלל קורה שאנחנו מסתכלות על משהו שיש לשכנה ומאוד רוצות אותו? בטוחות שאם היה לי כמו שלה, זה בטוח היה משמח אותי יותר מעכשיו...

ישנן רבות שיאמרו, שאין מה להתווכח שאם היה עוד כמה אפסים במספר שיש לה בעובר ושב בבנק, בוודאי היא הייתה רגועה יותר ושמחה יותר. אבל ההפך הוא הנכון. אולי קשה לנו לקבל זאת. אבל האמת היא, שמה שיש לכל אחת זה בדיוק הטוב ביותר עבורה. וגם אם יש לך מינוס בבנק, או שאת מאוד רוצה להתחתן ועדיין לא הכרת את המיועד, או שאת מאוד רוצה ילדים ועוד לא קרה, ואולי לא מצליחה למצוא עבודה, או כל מיני מציאויות שנראה מאוד לעין שאם היא תשתנה יהיה טוב יותר. זה מרגיש ממש אמיתי.. אבל זה תעתוע של היצר... כי הקב"ה הוא זה שמנהל את העולם. ולא קשה לו להביא לך זיווג או פרי בטן.. לא קשה לו להוסיף אפסים במספרים בבנק. כולם יודעים שהוא כל יכול. למה הוא לא עושה את זה? כי הוא החליט שכרגע זה הכי טוב עבורך. הוא ברא אותך, הוא היחיד שידע באמת מאיזה חומר יוצרת, מהיכן באת ולהיכן תשובי. אז מי יודע יותר טוב? אנחנו? השכנה? בוודאי שלא. גם אם זה נראה ממש מציאותי, זה עבודה טובה של ההעלם בעולם הזה. האמת היא אחרת.

זוהי יכולה להיות חס ושלום מרידה בקב"ה, שאנחנו חושבות שאנחנו יודעות טוב יותר ממנו. ומעבר לכך, שטוב לחברה שלך את צריכה לשמוח. לרגע לא להתבלבל ולחשוב שזה גורע ממך. לא לוקח ממך כלום אם לשני טוב, לפעמים אנחנו מסתכלות על מישהי שיש לה משהו שאני מאוד רוצה, ויכול להיות לי רע בלב שלה יש ולי אין, כאלו לקחו ממני את זה. הרי אין כזה דבר. השם יתברך יכול לתת לכולן.. היא לא לקחה ממך משהו ששייך לך, זה שייך לה במסלול שלה. לחשוב שיש לשני משהו שאני צריכה, זוהי כפירה במלכות השם יתברך בעולמו. כי לכל אחד יש את המסלול שלו, עם הכלים שלו לעבוד את השם.

כמו שמתאימים את המספר במשקפיים לכל אחד, ואין סיבה שאני ארצה את המשקפיים של אחותי או של השכנה, כי זה ברור שלכל אחת יש את המספר שמתאים לה בדיוק. אני לא אראה טוב עם המשקפיים של חברה שלי, כך גם אם יהיה לי את מה שיש לה אני לא אלך במסלול המיועד לי.. זה לא יתאים לכלים שלי. נתמקד כש אכתוב במשקפיים שלה. למרות שנראה ממש אמיתי שרק אם משהו קטן יהיה שונה, אהיה שמחה יותר.. ממש לא! במה שיש לך עכשיו בדיוק, את מחויבת להיות שמחה, הקב"ה יודע את הקושי שלך.. הוא יודע מה נכבכי ליבך ונשמתך.. ועם זאת, הוא מצווה אותך להיות בשמחה. איך? רק אם תביני שמה שיש לך עכשיו זה הכי טוב. אין יותר טוב מזה בעולם. וגם אם את רואה אצל החברה משהו אחר, תשמחי בשבילה, תפרגי לה.. כי זה טוב בשבילה. ובשבילך טובים דברים אחרים. נאמר "קשה כשאוכל קנאה" - דוד המלך כתב בתהילים: "מצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא" - מה זה שאול? הקנאה. דוד המלך ע"ה בוכה שלא תהיה לו קנאה בלב, שמביאה יגון לאחריה. קנאה זה השאול. התחתית של התחתית. כשחברה שלך מתחנתת, תשמחי בשבילה באמת. כי יהודייה שמחה בעולם, זוכה לשמח את השם. כשחברה שלך זוכה בלוטו, תשמחי בשבילה, אל תקנאי. אותך זה היה מוביל למקומות לא טובים.. הקנאה מביאה עצבות ומרמור. השמחה מביאה אחריה שפע וברכה. וודאי.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

מאת הרב עקיב עמר שלישיא

המהפכה מכוון בלתי צפוי (ב)

המשך משבוע שעבר בס"ד, סופר שהבחור דניאל שגר באנטוורפן שבבלגיה פנה אל דודו לתרומה למרן הרב שך בשביל חתונת יתום, ודודו שלח אותו לגביר גדול יותר, ושם כשהוא פנה לגביר התפרץ אליו אדם מבוגר שהיה נוכח בחדר.

האדם המבוגר פונה אליו ואומר: בחורצ'יק אל תגיד לי הלו... אני השארתי אשה ושבעה ילדים באושוויץ, היום אין לי ילדים, ובניתי את עצמי בעשר אצבעות, אז בבקשה אל תתחצף אלי...

מספר הבחור לרגע בלעתי את לשוני, יש להתחצף בעלמא, ויש להתחצף לניצול שואה מסכן. ביקשתי מיד את התנצלותי. היה שקט של כמה דקות בחדר. וממש חסד ה' משמים הבייקו לי רעיון.

המשך מוסר עם סיפור

אמרתי לו אני לא זקוק למאה, מספיק לי שבעים וחמשה אלף דולר. אמר לי או הכל או כלום. התקשרתי לרב שך וסיפרתי לו את הבעיה, הרב שך אמר: שאת המעטפה של הדוד להעביר ליתום אחר, ולקחת את כל המאה אלף דולר מאותו זקן.

ואז פנה אלי הזקן שוב ואמר: בשבוע הבא ביום שלישי בשעה תשע בערב, אני על הגבעה בבני ברק. אני רוצה לראות את הבחורצ'יק הזה בעיניים שלי.

והוא אכן הגיע. אלא שחיקתה לו הפתעה, הבחור חיקה לו יחד עם הכלה, השיחה התגלגלה והתברר שגם הכלה יתומה, אם כן זה ממש דברי המהרש"א.

בסוגיתנו מסופר על רב יוסף שכאשר הגיע לגיל שישים ערך סעודה מיוחדת לתלמידי חכמים, והסיבה לכך משום שמי שנפטר פחות מגיל שישים נחשבת מיתתו מיתת כרת (הינו מי שעבר עברות חמורות שמפורזות טוט בכמה מקומות בתורה וגם זרעו נכרת) אם כי ישנם מקרים שגם צדיקים גמורים נפטרו בגיל צעיר.

ולכן רב יוסף מתוך הודאה לה' יתברך, שהגיע לגיל שישים ויצא מכלל עונש כרת ערך סעודה לתלמידים, ובמאמר מוסגר ישנה מחלוקת בין הפוסקים לבין המקובלים מאיזה גיל אדם נחשב זקן, לדעת הפוסקים לפי הפשט מגיל שבעים נחשב שהגיע לזקנה, אמנם לדעת המקובלים (רבינו האר"י) מגיל ששים כבר נחשב שהגיע לגיל זקנה, ויש בכך כמה השלכות לגבי דין כיבוד זקן.

והנה מרן החיד"א בברכי יוסף (סימן רכג) כתב כשיגיע האדם לגיל שבעים שנה כתב החוות יאיר שיברך על כך ברכת שהחיינו בשם ומלכות, אמנם החיד"א כתב כיוון שלא הוזכר דין זה בספרי הראשונים

אין לברך ברכת שהחיינו, ובפרט לפי מה שכתב הרמ"א בשו"ע סימן נתקנה על שמחה שאדם שמח במצוה שבאה מזמן לזמן, או כשקונה חפץ או בגד חדש, אבל כשעברו על אדם שבעים שנה והוא יודע בעצמו שלא ניצל כראוי את ימי חייו בלימוד התורה ועשיית מצוות אין זה מתאים וראוי שיברך על כך ברכת שהחיינו.

ואמנם הגאון רבי חיים פלאגי מגדולי חכמי תורכיה ערך קונטרס שנקרא קול החיים ושם כתב תפילות ובקשות לאדם שהגיע לגיל שבעים שנה, ושם כתב עצה טובה לקנות בגד חדש וללבושו ולברך עליו ברכת שהחיינו ולכוון גם על כך שזיכהו ה' להשלים שבעים שנה. ומסופר שהחפץ חיים ביום שמלאו לו שבעים שנה בירך שהחיינו על בגד חדש שהכין לכך.

שבת שלום!

ניתן לרכוש במהרה מיוחד את הדיסק אונקי של הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל אלפי שיעורים, כל שיעורי הרה"ג היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה ורהוטה ושיעורים בהלכה.

ליצירת קשר בפלאפון 0527630352

כמו כן ניתן להאזין לקו הרה"ג היומי בכל שעות היממה הינם בטלפון

0559302663

לימוד שמתחיל מהשעה 4:00 לפנות בוקר ועד תפילת "שחרית" בהנף החסה,

הלימוד כולל שיעור קבלה עם ראש הכולל הרב משה אפרת שליט"א ולאחר מכן לימוד החומר בחברותות עד זמן תפילה, סלגה חודשית לומדים. המעוניינים לקחת חלק באחזקת אברך ושהלימוד יהיה להצלחתם

מוזמנים ליצור קשר:
03-8000770

מרכז מתיקיים חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

בשעה טובה מתחילים משהו חדש

כולל עלות השחר

לימוד שמתחיל מהשעה 4:00 לפנות בוקר ועד תפילת "שחרית" בהנף החסה,

הלימוד כולל שיעור קבלה עם ראש הכולל הרב משה אפרת שליט"א ולאחר מכן לימוד החומר בחברותות עד זמן תפילה, סלגה חודשית לומדים. המעוניינים לקחת חלק באחזקת אברך ושהלימוד יהיה להצלחתם

מוזמנים ליצור קשר:
03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברה"ג הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מזהין בת זיוה ע"ה
בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים